

Proč nekácet v lipové aleji v Kosmonosech

Alej je v současnosti tvořena lipovými stromy různého stáří. Sestává z jedinců mladých a starších, nikoli přestářlých. Starší exempláře jsou očekávatelně místy doupné, některé nesou známky odumírání částí korun, způsobené pravděpodobně nevhodným ošetřením v dřívější době. Rozsah prosychání se však dle mého nejeví pro přežití lip ohrožující a po nutném ošetření řezem ani nebezpečným okolí.

Stromům by prospěl konečně fundovaný zákrok s pravidelným servisem, směřující k prosvětlení korun, v případě stromů doupných k jejich odlehčení, kosterní paličky lze zakrýt v plůti a nastartovat tak tvorbu nových korun. Některé lze sážit výrazněji „na babku“ a ponechat korunu nízkou.

Stromy starší a staré obecně se u nás netěší zejména v poslední době výraznější úctě. Především průmyslová města by měla být vděčna za jakoukoliv olistěnou korunu, předávanou generacemi předchozími. V případě lipových stromů zejména. Moudří je dodnes ponechávají rozkládat jejich honosné koruny nad staveními (Kněžmost) a jejich poslání (právě v úctě k předchozím) dobře rozumí.

Alej v Kosmonosech není jen sezónně kvetoucím balzámem příchozím či dole posedávajícím, případně v těsném sousedství se zotavujícím, je i tolik potřebným zázemím pro ptactvo, v dutinách hnízdicí. Pro opeřence, stavějící si hnízda v korunách, pro obratlovce četné jiné - od netopýřů po veverky, pro vývojová stádia mnohdy vzácného hmyzu, je výrazným přispěvatelem čistotě ovzduší. Je protihlukovou bariérou, za letních veder nabízející příhodný stín. Je odkazem předchozích věků i ve vztahu k stavbám, v místě se rozkládajícím.

Tolerance starších stromů v parcích a alejích obcí či snad jejich snaha o vyšší stav ochrany jejich životů, je vysvědčením lidí, v regionu přebývajících! Nahradní výsadby, dopadnou-li vůbec životaschopně, zcela neoddiskutovatelně smažávají z míst poctivé a často tvrdě vedenou historii letokruhů. Decimují náladu těch míst.

Může se stát, že můj názor nebude shodný s odborníky. Nevystudoval jsem omu problematiku a nenabízím tak žádné „kulaté razítko“. Vybízím jen co jeden z řady vnímavě k zamyslení nad kroky, následně nevrátnými.

Pavel Kverek, kovář a ornitolog z Kněžmostu